

ΟΙ επικείμενες δημοτικές εκλογές, θα διεξαχθούν σε μία πρωτόγνωρη πολιτικά και κοινωνικά περίοδο.

Μία περίοδο όπου η Τοπική Αυτοδιοίκηση έρχεται να παίξει τον κυρίαρχο ρόλο στις αντιλαϊκές επιλογές της κυβέρνησης, να αποτελέσει τη μεγάλη δεξαμενή απ' όπου αντλείται κάθε και-

συμβούλους αφετέρου, καθώς κινούνται στην επιδιωκόμενη εντύπωση (που επιθυμούν να διαμορφώσουν στον ψηφοφόρο), του πολιτικού "μωσαϊκού" και της δυσδιάκριτης πλέον, πολιτικής ή μη, διαφοροποίησης των τοπικών υποψηφιοτήτων. Και υπηρετούν αμφότεροι τον ίδιο σκοπό, τον πολιτικό αποχρωματισμό

Λαϊκή Συσπείρωση Λαυρεωτικής Οφείλει να κάνει τη μεγάλη πολιτική υπέρβαση

νοτόμος και αντιδραστική συγχρόνως μεταρρύθμιση ενάντια στα συμφέροντα των εργαζομένων, ειδικά στο δημόσιο τομέα.

Θα διεξαχθούν επίσης, κάτω από ένα κλίμα, έτσι διαγράφεται έως αυτή τη στιγμή, έντονης κοινωνικής δυσαρέσκειας, αποτέλεσμα των πολιτικών της αδιάστακτης και αιμοσταγούς φορολόγησης του λαού, που σύρεται ανήμπορος να αντιδράσει από τη Σκύλα στη Χάρυβδη.

Η πρόθεση της κυβέρνησης να αλλάξει τον τρόπο ανάδειξης των δημάρχων και των δημοτικών συμβουλίων μέσα από ένα διαφορετικό εκλογικό σύστημα υπηρετεί δύο σκοπούς. Ο πρώτος είναι να αποπολιτικοποιήσει τις δημοτικές εκλογές τη στιγμή που το αποτέλεσμά τους διαφαίνεται καταδικαστικό για τα κόμματα της συγκυβέρνησης, και ο δεύτερος να αποδώσει σε αυτές την αίσθηση της "ελαφράς" ψήφου.

Συμβάλλουν στη δεύτερη περίπτωση τα ενιαία ψηφοδέλτια για υποψηφίους δημάρχους αφενός και δημοτικούς

των ιδίων των εκλογών.

Συνέδραμαν βέβαια σε αυτή την κατεύθυνση, όλα αυτά τα χρόνια, οι ίδιοι οι τοπικοί παράγοντες, στοιχισμένοι οι περισσότεροι και πάντοτε υποταγμένοι στις κεντρικές πολιτικές επιλογές που έχουν τα τελευταία χρόνια απογυμνώσει την Τοπική Αυτοδιοίκηση από κάθε κοινωνικό της ρόλο.

Στο Δήμο Λαυρεωτικής, η δημοτική παράταξη που συγκροτεί τη διοικούσα πλειοψηφία, καθώς και η μείζονα αντιπολίτευση, αποφεύγουν επιμελώς να κατονομάσουν την ίδια την κυβέρνηση και τα κόμματα της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ που την απαρτίζουν, ως τους αποκλειστικούς υπεύθυνους της κοινωνικής εξαθλίωσης, μεταθέτοντας την αιτία του κακού στη γενικότερη οικονομική κρίση. Πολιτικές εξαρτήσεις, του παρελθόντος κυρίως, υπαγορεύουν την επιδερμική στάση και κριτική στις κεντρικές πολιτικές που έχουν συνθλίψει τη λαϊκή οικονομία, που οδηγούν ολοένα και περισσότερους ανθρώπους στην απελπισία. Οι δημοτικές εκλογές ωστόσο πλησιάζουν.

ζουν.

Οι όροι Αριστερά, Κεντροαριστερά, Ανεξάρτητοι, θα πέσουν πάλι στο πεδίο της μάχης, με σκοπό την προσέλευση της συντριπτικής μερίδας του εκλογικού σώματος και συνεπώς την κατάκτηση της λαϊκής ψήφου.

Θα σταθούμε στην Αριστερά, θεωρώντας πως από μόνος του ο προσδιορισμός, πολύ περισσότερο ο αυτοπροσδιορισμός του Αριστερού δε φέρνει κάτι το καινούριο, αν δε συνοδεύεται από ορατή πολιτική διαφοροποίηση σε κάθε σημείο της δημοτικής-πολιτικής σκηνής, όπου εφαρμόζονται οι περίφημες "κεντροδεξιές" πολιτικές.

Δεν μπορεί, κατά την άποψή μας, ο Αριστερός στα 2013 να συμπορεύεται ή να συνυπογράφει ακόμη, πολιτικές αφαίμαξης του λαϊκού εισοδήματος, πολιτικές εξαθλίωσης των εργαζομένων, πολιτικές εξόντωσης των χαμηλόμισθων και των χαμηλοσυνταξιούχων. Ούτε ασφαλώς από την άλλη πλευρά, σηματοδοτεί ελπιδοφόρα προοπτική ο ξύλινος και άνευ πολιτικής στοιχειοθέτησης λόγος, από όποιον και αν προέρχεται. Οι καιροί έχουν αλλάξει.

Στο Λαύριο, την πόλη των ανέργων, ευρύτερα στη Λαυρεωτική, είναι πια καιρός η δημοτική παράταξη της Λαϊκής Συσπείρωσης, η παράταξη με δεδηλωμένη, ακραιφνώς Αριστερή πολιτική πρόταση, να βγει από τα στενά πλαίσια του χθες, να υπερβεί τα δεδομένα και να τολμήσει.

Να τολμήσει να διεκδικήσει με αξιώσεις ακόμη και την είσοδό της στη δεύτερη εκλογική Κυριακή.

Οφείλει η Λαϊκή Συσπείρωση να μην αποτελέσει το φτωχό πολιτικά συγγενή,

σε μια εποχή όπου το σύνολο της εργατικής τάξης του Λαυρίου και ευρύτερα βάλλεται από τις ελεεινές πολιτικές του αφανισμού του φτωχού λαού, που εκπορεύονται από ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Οφείλει επίσης, με βάση την πολιτική της αναφορά, να προσεγγίσει το λαό της Λαυρεωτικής περήφανα και όχι μίζερα και να πείσει για την ορθότητα των πολιτικών της θέσεων, για την ανάγκη της μεγάλης υπέρβασης, για την ωριμότητα εδώ και τώρα των συνθηκών να πραγματοποιηθεί η μεταστροφή του εκλογικού σώματος. Μια μεταστροφή που θα συμβάλει σε ευρύτερες πολιτικές αλλαγές, θα ανοίξει προοπτικές για τα φτωχά λαϊκά στρώματα και όσους πλήττονται από τις αντιλαϊκές πολιτικές των μνημονιακών κυβερνήσεων.

Σε αυτή την κατεύθυνση και με αυτό τον προσανατολισμό, είναι σίγουρο πως οι επόμενες δημοτικές εκλογές δεν θα αποτελέσουν για την παράταξη της Λαϊκής Συσπείρωσης την επανάληψη μιας ακόμη τυπικής, εκλογικής συμμετοχής. Ούτε επίσης θα αποτελέσουν απλά μια περιορισμένη, στην καλύτερη των περιπτώσεων, συμμετοχή στο νέο δημοτικό συμβούλιο.

Αντίθετα, θα σηματοδοτήσουν για τη δημοτική παράταξη της Λαϊκής Συσπείρωσης το εφελτήριο μια ανατρεπτικής πολιτικής παρουσίας. Μιας παρουσίας που θα ανοίξει διάπλατα το δρόμο για την ενδυνάμωση της υπόθεσης της λαϊκής εκπροσώπησης, αλλά και την αξιοποίηση ταυτόχρονα και στο μέγιστο δυνατόν της παρουσίας της ίδιας της παράταξης στο δημοτικό πολιτικό σκηνικό.

ΠΑΙΔΕΙΑ

“Αναδιάρθρωση” για την αναβάθμιση ή για την κατάργηση της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης θυσία στο βωμό της επαγγελματικής κατάρτισης;

Το Σχέδιο Νόμου για την Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης είναι μακράν των προσδοκιών των μαθητών της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης – Τ.Ε.Ε. και των οικογενειών τους που θέλουν να εμπιστευτούν το σχολείο

Άρθρο του
Σεραφείμ Κερασιώτη*

που θα επιλέξουν, που θα τους προσφέρει εκπαίδευση, μόρφωση, παιδεία, αγωγή, κοινωνικοποίηση, πολιτιστική κουλτούρα, αλλά και επαγγελματικές δεξιότητες ανάλογες με τις

κλίσεις τους για επιτυχή ένταξη στην κοινωνία και στους χώρους εργασίας, αλλά και διέξοδο χωρίς φραγμούς στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το Σχέδιο Νόμου αυτό είναι μακράν ακόμη των προσδοκιών και των καθηγγιών της Τ.Ε.Ε. που νοιώθουν πλέον ότι είναι ο κύριος στόχος των κυβερνήσεων για διαθεσιμότητες – απολύσεις μέσω της συρρίκνωσης της Δημόσιας Δωρεάν Τ.Ε.Ε. προς όφελος της κατάρτισης αφημένης στα χέρια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

1. Εισάγεται ξαφνικά και βίαια η Μεταγυμνασιακή Κατάρτιση με τη μορφή των Σχολών Επαγγελματικής Κατάρτισης, για

μαθητές ηλικίας 15+ ετών (!), χωρίς να έχει προηγηθεί κανένας μα κανένας ουσιαστικός διάλογος με τους εκπαιδευτικούς φορείς αλλά ούτε με τα θεσμικά όργανα που έχει θεσπίσει η ίδια η πολιτεία όπως το Ε.Σ.Υ.Π. όπου συμμετέχουν όλα τα κόμματα και οι αρμόδιοι κοινωνικοί φορείς. Εισάγεται ένας έμμεσος αλλά σαφής τρόπος χειρίστης στρέβλωσης του εκπαιδευτικού συστήματος μέσω της μη τυπικής εκπαίδευσης, αλλοιώνοντας τελείως το χαρακτήρα και τα διεθνή πρότυπα της Ανώτερης Δευτεροβάθμιας Τ.Ε.Ε.

Η εκπαιδευτική κοινότητα δεν θα αποδεχτεί σε καμία περίπτωση το καθεστώς της μεταγυμνασιακής κατάρτισης – μαθητείας που μας γυρίζει δεκαετίες πίσω τότε που η Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση ήταν στα σπάργανά της. Η μεταγυμνασιακή κατάρτιση δεν έχει καμία θέση στις ηλικίες μέχρι 18 ετών. Δεν μπορεί στις ηλικίες αυτές να εκποτίξεται η Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και να υποκαθίσταται από την όποια κατάρτιση.

2. Στο Μεταδευτεροβάθμιο προβλεπόμενο 4ο έτος των ΕΠΑ.Λ., ορίζεται “μαθητεία” 28 ωρών εβδομαδιαίως και 7 μόνον ώρες διδασκαλίας. Η “μαθητεία” θα πραγματοποιείται σε συνεργασία και με τη στήριξη του Ο.Α.Ε.Δ.! Οι μαθητές θα απασχολούνται σε ιδιωτικές επιχειρήσεις

! Παιδιά δηλαδή για τα θελήματα στο έλεος του κάθε εργοδότη, ανασφάλιστα, αμειβόμενα με 9 ευρώ ημερησίως, δώρο στους δραστηριοποιούμενους επαγγελματίες – επιχειρηματίες, στην αγορά εργασίας. Για το 4ο έτος δεν μπορεί να θεωρείται τίποτε άλλο πέραν της τυπικής εκπαίδευσης και της πρακτικής άσκησης πάντα με την παρουσία και συμμετοχή του καθηγητή ειδικότητας.

3. Εξοβελίζονται από τη Δευτεροβάθμια Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση χωρίς καμιά μελέτη και επιστημονική έρευνα προς την μεταγυμνασιακή και μεταδευτεροβάθμια κατάρτιση, σημαντικοί τομείς και ειδικότητες που λειτουργούν στα ΕΠΑ.Λ και στις ΕΠΑ.Σ με πολυπληθή τμήματα χωρίς πλεονάζοντες εκπαιδευτικούς, περιζήτητα από τους μαθητές και τις μαθήτριες, με προοπτικές επαγγελματικής αποκατάστασης και αυξανόμενη ζήτηση σύμφωνα με πολλές έγκυρες επιστημονικές έρευνες και μελέτες εκπαιδευτικών φορέων της Ευρωπαϊκής ένωσης.

Μετατοπίζονται από την Δευτεροβάθμια Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση, βίαια και ανεπιτήρητα και χωρίς να νομιμοποιείται η οποιαδήποτε παρόμοια ενέργεια και διαδικασία σύμφωνα με τις διεθνείς συνθήκες που έχει υπογράψει η χώρα μας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, θυσία στο βωμό της κατάρτισης,

βασικοί τομείς και ειδικότητες που εμπεριέχονται σχεδόν σε όλα τα εκπαιδευτικά συστήματα της Δευτεροβάθμιας Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μόνο για τους παραπάνω σοβαρότατους λόγους και χωρίς να υπεισέλθουμε σε επιμέρους σοβαρά ζητήματα που είναι πάρα πολλά και σημαντικά, το νομοσχέδιο για την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση πρέπει απαραίτητα να αποσυρθεί γιατί αλλοιώνεται – στρεβλώνεται και κακοποιείται ο αμιγής χαρακτήρας της εκπαίδευσης. Έχει υποχρέωση σύσσωμη η εκπαιδευτική κοινότητα να απορρίψει το Σχέδιο Νόμου στο σύνολό του, να ζητήσει και την επερχόμενη σχολική χρονιά να λειτουργήσει η Τ.Ε.Ε. με το υφιστάμενο καθεστώς των ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ. με όλους ανεξαιρέτα τους τομείς και ειδικότητες, να σταματήσει εδώ και τώρα τα τεχνάσματα και τις μεθοδεύσεις η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και να ξεκινήσει άμεσα ουσιαστικός και καθαρός διάλογος από το Υπουργείο Παιδείας με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

Ο κ. Σεραφείμ Κερασιώτης είναι Πρόεδρος του Δ.Σ της Ομοσπονδίας Λειτουργών Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (Ο.Λ.Τ.Ε.Ε.).